

Clarissimo et cultissimo Domino,

Quod vis à facis notis compellandi D. T.
 audaciam sumo, ab humanitatis tue fama est, et
 omnis amoenioris elegantiae cultu, quo inter Vata,
 vos nostros, ferre supra exemplum, tollis.
 adijssim vobis meos, vel D. Meylium affinem
 eos ingenioso LVSV: sed quod et illi quibus, et
 adeo talium inepti estimatores, et in me,
 ob inopinam e Vatabis ambitionem, quibuscumque
 sit facile credo) animo; non fuit ad ipsos tan-
 tis argumenti, quale istud scriptum, mittendum
 Solem, ut nosti, egredientes oculi ferre non
 possunt aut exultantes: ita liberius aliquod
 ingenij programma oderint tum rudes earum
 artium, tum male affecti. Igitur Deum
 testem appello, me in consilio, quod de fuga
 inde mea institui, multa ad Superos perire
 Dimittam e Superis consolationis et constantie
 luro divertim et confirmatum, nec zibeni,
 lis temeritatis, aut malae erga indulgen-
 tissimum Parentem voluntatis hoc opus esse
 maior, et ab alto, quod pie et constantem
 credo, manus fuit, que me impulit et
 dedit. Parentem sane ita venerari, et
 veneri mihi decretum fuit, et est, ut saltem
 salutis causa, et quae ad hanc spectant,
 ad sumillima in eius usum obsequia me demit,
 tunc me fugiam in reteris, nec unquam de-
 fugiam. Et nunc sibe cum benignum deum,
 sibi habiturus sim, sibe iratum; fat
 animo mortis discessis pro eius salute
 (quando alius nunc non possum) ad Dominum

procos fundere: et (quod maximum est in votis
Christiani) pro eo omni via contendere, ut
aeternitatis fructione, et ipse cumulari ali,
quando possit. Spero in omni deinceps, qui,
cumque vite status aut fore incidit, ita
me gusturum spero, et spondeo, ut non nisi
laudatira et bona de me fama (ex vero
saltem, quia calumniarum non moros) ad meos
unquam sit perbentura. Fudicia, de summa
verum et rationi, varia sunt; indulgebunt mihi
amici, si, quod toto animi devoto optimum
non tantum rudo, sed Dei bonitate indubi,
tante cognosco, id toto affectu sequar:
quod consilium etiam probaturus spero eos
qui me sequi intendunt. Ceterum, ut ad
hoc scriptum redeam, quod vides; cognosces —
Clarissimi D. Sebartij, et Obnoxioli mei
subitaneum et forte et temporaneum quendam
Lisium, seu, inter graviores occupationes
natum, in argumentum nobis cuiusdam xvi,
que ad mei adventus horam domi eius con,
tinerat, ut in scripto videbis. Logo, ut
quod fiducia sit sumpti, dum ad te eas
nigato mitto, id tandem elegantie sine —
impitibus, que iam publicis ingenij tui —
monimentis notissima est: et Argumentum
quod totum in emulationis fove tui, ad Criticum
tuum, CONSTANTER, alludit. Si quid est
vero libertatis aliqua constantia quoque,
et ingenitudo, pro sensu sit nostro

2
Scriptum reperies, eodem rancore indulgebis.
Liberi d'atobi sumus, et, nisi ex animi —
nostri sententia, loqui non didicimus.
Si perlectam hanc scripturulam non indi-
gnam senseris, quae tui similibus seu alijs
communetur, aut etiam Offici meo, aut
et per interpretem parenti; arbitry tui
et discretionis esto. Itaque pro non videtur
Lectio gratiam me debere profitebor,
et cuius parentem parens meus tanquam
suum solit, cum talis saltem animi in me
sui significatione, bene meritum et factorum
libens agnoscam, ad vicem omnis officij
et obsequij quod meae facultatis fuerit
reddendam

Antwerp XV calend.
februarii MDCXXIV.

Semper paratissimus
Petrus Boelius
C.B. f.

Handwritten text, possibly a date or reference, located at the top left of the page.

Handwritten text, possibly a name or title, located at the top right of the page.

Clarissimo Viro
Domino D. Constantino
Singsen

Baron

23. Jan. 27.

Main body of handwritten text, appearing to be a letter or a set of instructions, written in a cursive script.